

Cennette mesken sahibi olmak için bu dünyada nasıl yaşamalıyız? Aslında nasıl cennetlik olabiliriz. İnsan, yaşamından sonra ödüllendirilmek için mi davranmalıdır? Dini açıdan ödüllendirilme ya da cezalandırılma koşullarının olmadığını varsayarsak, davranışlarımız değişir miydi? Suçun ve cezanın olmadığı bir dünyada çıkar ilişkilerinin ve kargaşanın boyutları nice olurdu. Güçlülerin kendi konularının devamı için yasa üretmeleri bugün bile görülmektedir. Çıkarların korunması için, uygulamaya konulması düşünülen yasa taslakları çoğu zaman hukukun engeline takılıyor. O zaman da ya arkadan dolanıyorlar ya da din temeline dayalı demagoji üretiyorlar. Din olgusu yüzyıllardır ahlaki açıdan toplumu yönlendiren bir yaptırım olmasına rağmen, siyasallaştırıp toplum mühendisliğine dönüştürülmeye çalışıldı. Sonunda varsayılan cennetteki mesken kategorilerinde yer tutmak için sadece din kurallarını yerine getirmenin yeterli olacağı görüşü savunuldu. Bir insan düşünün ki insanlığı bir adım daha ileri götürebilmek için çok önemli buluşlara imza atmış ama dinin gerekliliklerini ihmal ettiği için malum yerin kapıları yüzüne kapanacak. Diyanet Başkanı boş konuşuyor. İnsanlara topluma yararlı birer birey olmalarını tavsiye edeceğine cennetten ev almak için Kur'an Kurslarına tuğla taşımalarını tavsiye ediyor. Cennete gitmenin garantisi kul hakkı yememek, yalan ve iftiralarla yüzlerce kişinin ve ailesinin yaşamlarını karartıp özgürlüklerini kısıtlamamasıdır. Yolsuzluk yaparak haksız yere servetlerine servet katmamaktır.. Diyanet Başkanı bunları söylese ya... Söyleyemez, muktedirden korkar!